

Á Châu: Nato Phương Đông đang thành hình?

Nguyễn Vĩnh Long Hồ

NATO LÀ GÌ?

Đó là tên gọi tắt của “*Tổ chức Hiệp Ước Bắc Đại Tây Dương*” (*North Atlantic Treaty Organization*) là một liên minh quân sự được thành lập ngày 4/4/1949. Trụ sở chính đặt tại Bruxelles (Bỉ) gồm có Hoa Kỳ và 28 quốc gia thành viên phần lớn các nước ở Châu Âu. NATO là một tổ chức thiết lập một liên minh phòng thủ trong đó các thành viên thực hiện phòng thủ chung khi bị tấn công bởi quốc gia bên ngoài.

Mục đích thành lập NATO là để ngăn chặn sự phát triển ảnh hưởng của Chủ Nghĩa Cộng Sản và Liên Xô lúc đó đang trên đà bành trướng rất mạnh ở Châu Âu có thể gây phương hại đến an ninh của các nước thành viên. Việc thành lập NATO dẫn đến việc các nước cộng sản thành lập Khối WARSAWA để làm đối trọng. Sự kình địch và chạy đua vũ trang của hai khối này là cuộc đối đầu chính của Chiến Tranh Lạnh trong hậu bán Thế kỷ XX. Năm 1966, Pháp rút khỏi NATO cho tới năm 2009, với số phiếu áp đảo của quốc hội dưới sự lãnh đạo của TT Nicolas Sarkozy, Pháp mới quay trở lại NATO.

NATO lần đầu tiên tham dự quân sự tại Bosnia & Hercegovina từ năm 1992 – 1995 và sau đó thả bom xuống Serbia vào năm 1999 trong cuộc nội chiến ở Kosovo. Ngày 1/4/2009, có hai thành viên thuộc khối Warszawa gia nhập NATO là Albania & Croatia. Ngoài ra, NATO còn có chương trình hành động thành viên MAP. Hiện tại MAP gồm Macedonia, Bosnia-Herzegovina và Montenegro.

Từ sau biến cố 11/9/2001, NATO tập trung vào thử thách mới là đưa quân tham chiến tại Afghanistan và Iraq. Chi phí quân sự của NATO chiếm 70% chi phí quân sự thế giới, riêng Mỹ chiếm 50%, Anh, Pháp, Đức và Ý gộp lại chiếm 15% chi phí quân sự thế giới.

Sau khi Đế quốc Liên Xô & khối CS Đông Âu tan rã, khối Warszawa giải thể, NATO không còn đối thủ quân sự. Những quan tâm về lợi ích chính trị, quân sự lớn nhất của khối NATO theo truyền thống là bảo đảm an ninh trong khu vực Đại Tây Dương, bao gồm Bắc Mỹ và Châu Âu. Tuy nhiên, với sự trỗi dậy của Trung Cộng làm khu vực Châu Á-TBD [*Thái Bình Dương*] sôi động hẳn lên, địa bàn ngày càng trở thành một trong những trọng tâm bậc nhất của địa chính trị thế giới.

TT Obama hẳn muốn các đồng minh Châu Âu dành sự ủng hộ cho chính sách xoay trục trở lại Châu Á của Hoa Kỳ. Nhưng, Sergei – Phó Giám Đốc viện Nghiên cứu Viễn Đông – nhận xét: “Không phải tất cả đồng minh NATO đều sẵn sàng ủng hộ Mỹ vì Liên Minh Châu Âu, có một số nước muốn phát triển, hợp tác kinh tế với Bắc Kinh. Washington

cũng nhấn mạnh rằng, việc thực thi chiến lược của Mỹ tại khu vực châu Á-TBD cũng nhằm phục vụ lợi ích của Châu Âu.

Hiện nay, Washington đang duyệt xét về cấu trúc an ninh khu vực như: mở rộng mô hình liên minh cũ sang hình thức liên minh mới, rộng lớn hơn, ngoài các đồng minh truyền thống như Nhật Bản, Hàn Quốc, Đài Loan, Philippines... nó còn bao gồm các quốc gia mới ở châu Á như Ấn Độ, Indonesia, Thái Lan, Miến Điện, Mã Lai, Singapore và cả Mông Cổ trong chiến lược bao vây và cô lập Bắc Kinh...

Đại tá Không quân TC Dai Xu trong một bài viết với chủ đề: “Mỹ đang xây dựng NATO châu Á bao vây Trung Quốc”, Xu đưa ra nhận định rằng: “Mỹ đang xây dựng một NATO CHÂU Á cùng với Nhật Bản, Ấn Độ, Australia, Hàn Quốc và các quốc gia Đông Nam Á trong khối ASEAN bao vây và cô lập Trung Quốc. Nhưng, Bắc Kinh đã nhìn thấy viễn cảnh này, song có lẽ chưa đủ thế và lực ngăn chặn sách lược này của Mỹ”.

Được biết Hải quân Hoa Kỳ có khoảng 285 chiến hạm đủ loại, 12 HKMH [*Hàng Không Mẫu Hạm*]. Ngũ Giác Đài sẽ điều động 60% lực lượng Hải quân sang châu Á – TBD, trong đó có 6 chiếc HKMH vào cuối năm 2016. Giới chuyên gia phân tích cho rằng, Hoa Kỳ đang lên kế hoạch thông qua quan hệ đối tác quân sự với 10 nước thành viên ASEAN để xây dựng cơ sở cho một phiên bản “NATO – CHÂU Á”. Liên minh này sẽ được sử dụng để bao vây, kiềm chế và mục đích cuối cùng là đối đầu với TC.

MỸ SẼ ĐẶT BTL [*Bộ Tư Lệnh*] NATO – PHƯƠNG ĐÔNG Ở ĐÂU?

Để kiềm chế sự trỗi dậy đầy tham vọng của TC dựa vào chuỗi đảo thứ nhất, có thể gọi đó là “chiến lược chuỗi đảo” của Hoa Kỳ để ngăn chặn sự bành trướng của TC, một khi Mỹ hoàn thành kế hoạch mở rộng “hệ thống phòng thủ tên lửa” tại Châu Á-TBD, tạo thành một vòng cung án ngữ toàn bộ phía Đông và Đông Nam Hoa Lục để có thể theo dõi chính xác bất kỳ một quả đạn hỏa tiễn đạn đạo (Ballistic Missile) nào được bắn ra từ nội địa Hoa Lục hướng ra Thái Bình Dương, nhất là đảo Guam.

Trên thực tế từ năm 2002, Cố vấn an ninh Quốc gia Ấn Độ là Pat Narayan đã đưa ra ý tưởng về một “NATO – Phiên bản Á Châu”. Trong những năm gần đây, sự hung hăng, ngang ngược của Bắc Kinh ở khu vực Biển Đông, đồng thời leo thang tranh chấp lãnh thổ và lãnh hải bằng những đòi hỏi vô lý và bất hợp pháp với Ấn Độ, Nhật Bản, Philippines, Malaysia, Indonesia, Việt Nam... Trang Nikei mạnh dạn đưa ra ý kiến về việc thành lập khối “NATO – Phương Đông” để đối đầu với tham vọng của Bắc Kinh.

Liên minh này có thể có danh xưng “Tổ chức Hiệp ước Châu Á” (ATO) phỏng theo mô hình của “Tổ chức Hiệp Ước Bắc Đại Tây Dương” giữa châu Âu & Bắc Mỹ. Các thành viên ATO phải xác định nhiệm vụ phòng vệ tập thể như NATO. Mỗi quốc gia thành viên yêu cầu phải có chi phí tối thiểu cho quốc phòng như NATO là 2% tổng sản phẩm quốc

dân và phải trợ giúp bất kỳ thành viên nào trong khối ATO. Khối ATO cần mở rộng mối quan hệ với các thành viên khối NATO, từ đó xây dựng một “Liên minh toàn cầu” để bảo vệ an ninh thế giới.

Australia là vị trí lý tưởng để Hoa Kỳ chọn để xây dựng một Bộ Tư Lệnh “NATO – Phương Đông”. Rất có thể vì địa chính trị của Australia cách xa Trung Hoa Lục Địa và không quá gần bờ biển Hoa Lục như siêu căn cứ Guam hoặc Okinawa.

Theo Tiến sĩ Toshi Yoshihara – trường Đại học Hải Chiến Rhodes (Mỹ) – đã đưa ý kiến là Mỹ cần tăng cường hơn nữa sự hiện diện của Hải quân Mỹ tại Australia. Triển khai kế hoạch này để khẳng định và nâng cao vị thế của Mỹ tại khu vực Châu Á-TBD nhằm đối phó với Trung Cộng đang gây bất ổn khu vực này. Phân tích của TS Yoshihara chỉ ra rằng, Hoa Kỳ nên mở rộng hơn nữa các căn cứ quân sự ở Châu Á-TBD, vượt qua khỏi khu vực mà Bắc Kinh có thể gây ảnh hưởng trong tương lai.

Trong chiến lược đó, Australia có vị trí rất quan trọng vì bởi khoảng cách từ Australia tới các khu vực Mỹ quan tâm rất thích hợp. Những cơ sở vật chất và căn cứ có sẵn ở Australia có ý nghĩa lâu dài về chiến lược; thậm chí, có thể thay thế căn cứ quân sự ở Guam và Diego Garcia. Việc TQLC Mỹ đã triển khai tại căn cứ Darwin, thành phố thủ phủ của lãnh thổ phía Bắc Australia (Northern Territory) vào đầu tháng 4/2012. Chuẩn tướng Gus Mclachlan – Chỉ huy trưởng Lữ đoàn TQLC – cho biết sẽ hoàn tất việc điều động 2500 TQLC tới Darwin trước năm 2015 nhằm phân tán lực lượng hải quân Mỹ, không tập trung quá đông tại một khu vực như siêu căn cứ Guam, sẽ trở thành mục tiêu tấn công của Bắc Kinh trong trường hợp chiến tranh bùng nổ.

CÁC THÀNH VIÊN CỦA “NATO – PHƯƠNG ĐÔNG” TƯƠNG LAI GỒM NHỮNG NƯỚC NÀO?

Những ý kiến kể trên kết nối các nước thành viên của “NATO – Phương Đông” trong tương lai nhằm đối phó hiệu quả những thách thức, tham vọng bành trướng bá quyền ở Biển Đông của Bắc Kinh trong bối cảnh hiện nay. Ngũ Giác Đài mở rộng và phối hợp giúp các quốc gia đồng minh đào tạo các vũ khí hiện đại công nghệ cao, huấn luyện cũng như tăng cường các cuộc tập trận hàng năm như sau:

[1] MỸ – NHẬT – AUSTRALIA TẬP TRẬN:

Cuộc tập trận có tên “Talisman Sabre” từ 5 tới 21/7/2015 tại vùng biển top end của Australia được mô tả là một trong những cuộc tập trận lớn nhất từ trước tới nay, với sự tham dự của 30,000 quân, 200 chiến đấu cơ, 3 tàu ngầm và 21 tàu chiến; cuộc hành quân thao diễn này bao gồm những chiến thuật như đổ bộ lên bờ biển, nhảy dù, tác chiến trên đường phố. Hoạt động tập trận này để cảnh báo Bắc Kinh về những căng thẳng tranh

chấp tại Biển Đông. TC là một trong 30 nước cử quan sát viên theo dõi cuộc diễn tập.

Phó Đô đốc Australia David Johnston tuyên bố: “Cuộc tập trận rất minh bạch. Chúng tôi thường xuyên giữ liên lạc với phía TC. Không có bất kỳ hoạt động nào khiến Bắc Kinh lo ngại”. Trong chuyến thăm viếng chớp nhoáng tại nơi diễn tập, Thủ tướng Tony Abbott nói rằng, Bắc Kinh hiểu rõ thực tế Australia là đồng minh của Mỹ.

Theo dõi cuộc tập trận, Trung tướng John Wissler – Tư lệnh lực lượng số 3 đóng tại Okinawa – nói rằng, ông chào đón sự hiện diện của Nhật Bản vì liên minh lớn mạnh hơn là chỉ đứng riêng một mình. Tham gia cuộc tập trận Talisman Sabre, Tokyo cho thấy họ sẽ sẵn sàng quan hệ sâu sắc hơn với các đồng minh. Ngày 16/7/2015, Hạ Viện Nhật Bản đã thông qua dự luật về an ninh, cho phép quân đội Nhật có quyền hỗ trợ quân sự cho đồng minh và tham chiến ở nước ngoài.

Giáo sư Hugh White – GS nghiên cứu chiến lược tại Đại học Quốc gia Australia – nhận định: “Mỹ – Nhật Bản – Australia cho thấy là một liên minh 3 bên thực sự muốn đối phó với thách thức mà Bắc Kinh đang tiến hành xây dựng bất hợp pháp “đảo nhân tạo” quy mô rộng lớn ở Biển Đông có thể tạo ra một trật tự mới tại Châu Á-TBD.”

Ông Euan Graham – Giám đốc chương trình An ninh Quốc tế Đại học Lowy (Sydney) – bình luận: “Liên kết Mỹ – Nhật – Australia rõ ràng là một cân bằng cán cân quân sự tại Biển Đông, với Nhật Bản ở phía Tây, Australia ở phía Nam, cả 3 nước đều có quyền lợi & tự do hàng hải và quan ngại đối với các tranh chấp lãnh hải với Bắc Kinh.”

[2] MỸ – AN – NHẬT SẼ TẬP TRẬN TẠI AN ĐỘ DƯƠNG:

Mỹ – Ấn Độ – Nhật Bản sắp có tập trận hải quân chung vào tháng 10/2015 tới đây. Các quan chức quân sự của 3 nước kể trên có cuộc họp tại căn cứ quân sự của Mỹ ở Yokosuka, Nhật Bản để thảo luận về cuộc tập trận chung. Đại diện các nước cũng đưa ra phương án triển khai các loại tàu chiến và chiến đấu cơ và các vấn đề hậu cần tại vịnh Bengal ở đông bắc Ấn Độ Dương. Mỹ & Ấn Độ đã từng đưa HKMH và tàu ngầm hạt nhân đến các cuộc tập trận song phương trước đây.

Các nhà quan sát cho rằng việc New Delhi quyết định mở rộng các cuộc tập trận hàng năm với Mỹ tên Malabar, có sự tham gia của Nhật Bản cho thấy mối quan hệ thắt chặt hơn giữa 3 nước. Malabar diễn ra trong bối cảnh Tokyo tăng cường vai trò của quân đội Nhật trước các hành động hung hăng, ngang ngược của Bắc Kinh. Ấn Độ Dương đang trở thành tâm điểm toàn cầu của dòng chảy thương mại và năng lượng chiếm tới 50% số lượng Container hàng hóa đi qua và 70% lượng vận chuyển nhiên liệu xăng dầu.

Ngoài ra, Biển Đông còn có ý nghĩa chiến lược đối với “Hành động hướng đông” của Ấn Độ, thông qua việc nhất trí về lập trường giải quyết các tranh chấp Biển Đông và ký kết tầm nhìn chiến lược chung với Hoa Kỳ về khu vực Châu Á – TBD. Chính phủ của Thủ tướng Modi nhìn nhận Biển Đông là yếu tố quan trọng trong mối quan hệ của New Delhi với phương Đông, cả về thương mại lẫn chiến lược, với các nước Đông Nam Á. Ấn Độ đã thể hiện vai trò đáng tin cậy đối với an ninh khu vực.

Reuters ngày 3/6/2015 đưa tin, Ấn Độ và Mỹ đã ký kết một số thỏa thuận hợp tác quốc phòng quy mô lớn trong khuôn khổ chuyến thăm New Delhi của Bộ trưởng BQP Ash Carter để củng cố nỗ lực chung nhằm đối phó với các mối đe dọa từ Bắc Kinh.

Theo Times of India ngày 16/5/2015, Bộ Quốc Phòng Ấn Độ đã quyết định đóng tàu Hàng Không Mẫu Hạm Nguyên tử INS Vishal thứ hai trọng tải 65,000 tấn với sự trợ giúp công nghệ của Hoa Kỳ. Bước đi này của Ấn Độ làm sâu sắc hợp tác quốc phòng với Hoa Kỳ.

Tóm lại, “TỨ GIÁC CHIẾN LƯỢC” Mỹ – Ấn – Nhật và Australia đang tiến hành việc thành lập một “NATO – Phương Đông” nhằm kiềm chế sự trỗi dậy hung hăng của TC. Đặc biệt là tăng cường trên lãnh vực an ninh hàng hải ở khu vực Ấn Độ Dương & Thái Bình Dương, vì 2/3 lượng dầu nhập cảng của Ấn Độ phải chuyển qua Ấn Độ Dương. Còn phần lớn tài nguyên xuất cảng của Australia phải qua khu vực Biển Đông để sang Đài Loan, Hàn Quốc và Nhật Bản. Ông Raja Mohan – Quỹ Nghiên cứu Observer – nói rằng, cả New Delhi và Washington đều có chung một mục tiêu là không muốn thấy một Châu Á – TBD bị Bắc Kinh khống chế.

[3] MỸ VÀ PHILIPPINES TẬP TRẬN:

Ngày 19/6/2014, Mỹ và Philippines bắt đầu cuộc tập trận hải quân ở gần khu vực tranh chấp trên Biển Đông. Tham gia cuộc tập trận có 5 tàu chiến gồm một khu trục hạm của Mỹ trang bị hỏa tiễn dẫn đường và 1,000 binh sĩ tham dự cuộc tập trận kéo dài một tuần lễ tại các vùng biển ở phía Tây đảo Luzon của Philippines. Các hoạt động tập trận được tiến hành ở địa điểm ngoài khơi bãi cạn Scarborough.

Hồi đầu tháng 5/2014, khoảng 5,500 binh sĩ Mỹ & Philippines đã tham gia cuộc tập trận chung hàng năm trong bối cảnh căng thẳng với Bắc Kinh. Cuộc tập trận mang tên Balikatan (vai kẻ vai) diễn ra một tuần sau khi Hoa Kỳ và Philippines ký hiệp ước quân sự.

Mới đây ngày 24/7/2015, Bắc Kinh đã bực tức với Washington cho rằng, Hoa Kỳ đã gây ảnh hưởng đến Tòa án Trọng tài Thường trực (PCA) của LHQ ở Hòa Lan bắt đầu phiên điều trần đối với đơn kiện của Philippines nộp năm 2013. Bắc Kinh mạnh mẽ từ chối tham gia vụ kiện, cho rằng tranh chấp không nằm trong phạm vi điều chỉnh của công ước

vì nó là vấn đề chủ quyền, không phải quyền khai thác. Nhưng lại hồi thúc Philippines rút đơn kiện đường lưỡi bò.

Philippines hoan nghênh quốc tế ủng hộ vụ kiện Biển Đông và 4 Thượng nghị sĩ Mỹ John McCain, Jack Reed, Bob Corker, Ben Cardin tán dương nỗ lực của Philippines trong việc giải quyết hòa bình các tranh chấp trên Biển Đông và hồi thúc chính phủ hỗ trợ các nước Đông Nam Á đối phó với mối đe dọa từ Bắc Kinh.

[4] NHẬT – PHILIPPINES TẬP TRẬN CHUNG:

Cuối tháng 6/2015 Nhật Và Philippines tập trận quy mô tại khu vực gần quần đảo Trường Sa trên Biển Đông. Động thái này của Nhật được mô tả để Nhật đóng vai trò lớn hơn tại vùng biển đang có tranh chấp.

Một phi cơ do thám tiến hành tập huấn chung với hải quân Philippines ngoài đảo Palawan. Phi cơ P-3C được xem là nỗ lực chính của Nhật trong hoạt động chống tàu ngầm từ trên không. Nhật Bản mới đây đã tuyên bố không chấp nhận TC cải tạo đảo tại Biển Đông và lãnh đạo khối G7 vào tháng trước đó ra thông cáo chung kêu gọi Bắc Kinh không bồi đắp đảo có quy mô tại khu vực này. Bộ ngoại giao TC bày tỏ quan ngại về hoạt động tập trận giữa Nhật và Philippines ở Biển Đông.

[5] MỸ – INDONESIA TẬP TRẬN CHUNG:

Ngày 13/4/2015, Manahan Simorangkir, phát ngôn viên Hải quân Indonesia, cho biết nước này muốn tập trận chung thường xuyên với Hải quân Mỹ trong vùng biển NATUNA, phía nam Biển Đông sau cuộc tập trận “Sea Survex” diễn ra thành công vào tuần trước.

Vùng biển Natuna giàu dầu mỏ của Indonesia bị phần chót của bản đồ “9 đoạn” do Bắc Kinh đơn phương tuyên bố chồng chéo vào. Gần đây, chính quyền của TT Joko Widodo liên tục tuyên bố đường “9 đoạn không hề tồn tại” & “không có cơ sở pháp lý”. Indonesia không ngừng tăng cường phương tiện quân sự và cảnh giác ở Natuna. Tư lệnh Quân đội, tướng Moeldoko, nói thẳng: “Tình hình Biển Đông hiện nay rất phức tạp. Chúng ta cần luôn cảnh giác vì sẽ có ảnh hưởng đến Indonesia. Chúng ta phải tiên liệu mọi tình huống và chuẩn bị cho điều không thể lường trước.”

[6] MỸ – MALAYSIA TẬP TRẬN:

Trong cuộc tập trận với Mỹ trên Biển Đông, Không quân Hoàng gia Malaysia đã điều động nhiều loại máy bay trong đó có cả chiến đấu cơ đa năng Su-30 thuộc hạng hiện đại nhất, nó được trang bị hệ thống radar, hệ thống điện tử tối tân. Nhóm tàu chiến đấu

HKMH USS Carl Vinson đã bắt đầu cuộc tập trận chung với không quân Hoàng gia Malaysia từ ngày 10/5/2015 trên Biển Đông.

Tham gia cuộc tập trận, không quân Malaysia đã điều động các chiến đấu cơ hiện đại gồm: chiến đấu cơ đa năng Su-30 và F/A-18D, MiG-29N cùng thực hiện hoạt động diễn tập với chiến đấu cơ F/A-18 Mỹ. Ngoài chiến đấu cơ, Malaysia còn triển khai tàu hộ vệ hiện đại nhất KD Lekir (FGS-26) tập trận chống hạm.

[7] MỸ – SINGAPORE TẬP TRẬN:

Hải quân Mỹ và Singapore ngày 29/7/2014 bắt đầu cuộc tập trận rầm rộ chung kéo dài 10 ngày tại Biển Đông trong khuôn khổ cuộc tập trận mang tên CARAT 2014 (Hợp tác huấn luyện & sẵn sàng chiến đấu trên biển).

Phó Đô đốc Hạm đội 7 thuộc Hải quân Mỹ (USN) Robert Thomas cho biết cuộc tập trận nằm trong chiến lược tái cân bằng lực lượng Mỹ ở Châu Á – TBD và cam kết của Washington về “tự do hàng hải” trong khu vực.

Hải quân Mỹ đã huy động 2 chiến hạm USS Wayne E. Meyer và USS Halsey cũng như nhiều chiến đấu cơ hiện đại khác, tham gia cuộc tập trận thường niên quy mô lớn lần thứ 20 với Singapore.

***** III *****

Mới đây, Thủ tướng Australia Tony Abbott và Thủ tướng Singapore Lý Hiển Long cùng đề cập mối lo ngại lan rộng trong khu vực trước những diễn biến phá vỡ nguyên trạng tại Biển Đông. Thủ tướng Tony Abbot cho biết, Australia phản đối các hành động đơn phương nhằm thay đổi nguyên trạng của Bắc Kinh ở Biển Đông. Ông nói: “Chúng tôi ủng hộ duy trì tự do hàng hải, hàng không trong khu vực”. Rõ ràng, sự hung hăng ngang ngược của Bắc Kinh trên Biển Đông chỉ thúc đẩy khối ASEAN nghiêng về Mỹ – Nhật.

Philippines là một *[quốc gia]* trong khối ASEAN có phản ứng mạnh mẽ nhất chống đối sự hung hăng ngang ngược của Bắc Kinh ở Biển Đông. Indonesia không có tranh chấp ở Biển Đông, nhưng “đường lưỡi bò” phi pháp của Bắc Kinh liếm tới tận bờ biển của Indonesia.

Theo Strait Times cho rằng, Bắc Kinh đang mất dần tầm ảnh hưởng của mình ở Đông Nam Á, trong khi đó Mỹ & Nhật đang ngày càng gắn bó với khu vực này. Thông qua việc can thiệp vào vấn đề Biển Đông. Washington từ “can thiệp giới hạn” chuyển sang “vai trò tích cực” ở Biển Đông. Nhật Bản cũng theo chân đồng minh can thiệp vào Biển Đông. Bắc Kinh đang phá hỏng tiếng tăm của mình khi kiên quyết từ chối dùng “Luật pháp Quốc tế” để giải quyết các tranh chấp ở Biển Đông.

Ngày 3/7/2015, Thủ tướng Abe ngênh tiếp lãnh đạo 5 nước vùng sông Mekong: Việt Nam, Lào, Thái Lan, Campuchia, Miến Điện tại Tokyo ngày 04/7/2015. Việc đẩy mạnh hợp tác với 5 nước vùng sông Mekong nằm trong chính sách Đông Nam Á mới của Nhật Bản. Theo GS Yamamoto: “Hội nghị thượng đỉnh lần này nằm trong nỗ lực của Nhật Bản nhằm duy trì các mối quan hệ vào lúc Bắc Kinh đang mở rộng ảnh hưởng của mình trong khu vực”. Theo China Business news, việc Nhật Bản quyết định viện trợ 6.1 tỷ USD cho năm nước kể trên, được coi là một hành động chống Bắc Kinh.

KẾT LUẬN:

Ngày 25/7/2015, phát biểu tại một cuộc “hội thảo an ninh” tại tiểu bang Colorado, Đô đốc Harry Harris, nhân vật đứng đầu BTL Thái Bình Dương của Quân đội Mỹ, nói rằng: “Hoa Kỳ sẽ sử dụng sức mạnh quân sự để bảo vệ lợi ích của Hoa Kỳ và của các nước đồng minh trước bất kỳ mối đe dọa nào phát xuất từ những hòn đảo nhân tạo đó,” ông nói. “Bắc Kinh đang xây dựng chủ quyền giả tạo và phá hoại hệ thống sinh thái qua việc xây dựng đảo này trên những rặng san hô và những bãi cạn ở Biển Đông. Tác động môi trường nghiêm trọng đó là hoạt động lấp biển lấy đất của TC, mà bảo vệ môi trường để bị tổn thương của chúng ta là một trách nhiệm toàn cầu”.

Những phát biểu cứng rắn của Đô đốc Harris đưa ra chưa được một tuần, Đô đốc Scott Swift đích thân tham gia một phi vụ trinh sát ở Biển Đông nhằm nêu bật sự quan tâm của quân đội Mỹ đối với tình hình trong khu vực chiến lược cực kỳ sôi động này.

Theo thiên nghĩ của tôi, để thống nhất hệ thống chỉ huy và phân chia khu vực trách nhiệm, trong đó yếu tố Nhật Bản sẽ đóng vai trò vô cùng quan trọng trong khối “NATO – Phương Đông”. Sớm hay muộn gì tổ chức này sẽ được thành hình, phỏng theo mô hình của “Tổ chức Hiệp ước Bắc Đại Tây Dương” để chặn đứng chủ nghĩa bành trướng, bá quyền khu vực của Bắc Kinh.

Tình hình hiện nay tại Biển Đông, Tập Cận Bình cũng thừa hiểu rằng, Bắc Kinh đang đứng trước nguy cơ bị Mỹ – Nhật và các quốc gia Châu Á – TBD bao vây, cô lập; vì vậy, Bắc Kinh xuống giọng năn nỉ Philippines hủy bỏ vụ kiện. Mặc dù, Bắc Kinh đổi giọng về Biển Đông, nhưng trên thực tế Bắc Kinh vẫn tiếp tục các hành động “phá vỡ nguyên trạng” và khẳng định chủ quyền 80% lãnh hải trên Biển Đông. Bắc Kinh vẫn ngang ngược theo đuổi kế hoạch sớm hoàn thành tất cả các công trình, đã được lên kế hoạch, sau khi bồi đắp xong các “đảo nhân tạo”.

Sự giả vờ xuống nước này cho thấy Bắc Kinh đang cố gắng thuyết phục Mỹ & Nhật và chính phủ các nước ASEAN rằng Bắc Kinh không hề gây ra bất kỳ sự đe dọa nào ở Biển Đông? Điều đáng nói là Bắc Kinh chỉ thay đổi lời nói chứ không thay đổi hành động. Tập Cận Bình đã nhiều lần tuyên bố sẽ không từ bỏ một tấc lãnh thổ nào, bao gồm cả

“đường lưỡi bò 9 đoạn” ở Biển Đông. Tuyên bố này vẫn là mục tiêu chiến lược cho hành động ngang ngược của Bắc Kinh trong việc tranh chấp chủ quyền lãnh hải ở Biển Đông.

Điều đó có nghĩa là Bắc Kinh không chịu từ bỏ tham vọng mưu đồ “quân sự hóa” Biển Đông và nhất định Mỹ & Nhật Bản cùng các quốc gia đồng minh châu Á – TBD sẽ lên kế hoạch thành lập khối “NATO – PHƯƠNG ĐÔNG” để đối phó với Bắc Kinh. Xin hãy chờ xem...

27/7/2015

Nguyễn Vĩnh Long Hồ

Nguồn: Internet E-mail by Vũ Văn Chương chuyển

*Đăng ngày Thứ Tư, July 29, 2015
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*